

رحلت "شیخ طوسی" عالم شهیر شیعه و مؤسس حوزه ی علمیه ی نجف اشرف (460 ق)

شیخ ابوجعفر محمد بن الحسن طوسی معروف به شیخ الطائفه از ستارگان درخشان جهان اسلام در سال 385 قمری در خراسان به دنیا آمد.

شیخ ابوجعفر محمد بن الحسن طوسی معروف به شیخ الطائفه از ستارگان درخشان جهان اسلام در سال 385 قمری در خراسان به دنیا آمد. در سال 408 قمری یعنی 23 سالگی به بغداد که مرکز بزرگ علوم و فرهنگ اسلامی آن زمان بود مهاجرت نمود و تا پایان عمر در عراق ماند. وی مدت پنج سال از محضر درس شیخ مفید مستفیض شد و 23 سال هم از خدمت سیدمرتضی شاگرد ارزشمند شیخ مفید بهره‌مند گشت. شیخ طوسی پس از استادش سید مرتضی، ریاست علمی و فتوایی شیعه را بر عهده گرفت و به علت یک سلسله آشوب‌ها و وجود آمده از سوی مخالفان، خانه و کتابخانه‌اش به تاراج رفت. شیخ که خانه، کتاب‌ها و دست‌نوشته‌های خود را در بغداد از دست داده بود، به نجف اشرف مهاجرت کرد. او حوزه علمی جدیدی را در آنجا به وجود آورد و پایه‌های استوار این مرکز بزرگ را بنا گذاشت به طوری که پس از گذشت هزار سال از آن تاریخ، هنوز اصالت علمی خود را حفظ کرده و دیگر مراکز اسلامی را تغذیه و فرهنگی می‌کند. شیخ طوسی فقه را با نگارش کتاب "المبسوط" وارد مرحله‌ای جدید نمود، ولی دو اثر بسیار مهم ایشان با نام "تهذیب" و "استبصار" در کنار کتاب "کافی از کلینی" و "من لایحضره الفقیه از شیخ صدوق" کتب چهارگانه علمی حدیث شیعه را تشکیل می‌دهند. شمار آثار شیخ طوسی به بیش از 50 جلد می‌رسد که التبیان فی تفسیر القرآن در 10 جلد، تلخیص الشافی، کتاب الابواب و... از آن جمله‌اند. گذشته از آثار گرانبها و ارزشمند علمی، دانشوران بزرگی در حوزه‌های درسی شیخ طوسی پرورش یافتند که شمار آنان را افزون از سیصد دانشمند مجتهد نوشته‌اند. شیخ طوسی سرانجام در محرم سال 460 قمری در 76 سالگی رخ در نقاب خاک کشید و در نجف اشرف به خاک سپرده شد.